

[Indenrigsministeren]

forslag at slå uddannelsesprogrammet i forsvaret og civilforsvar i stykker.

Jeg skal i øvrigt korrigere en lille misforståelse. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at ansøgning om overflytning til civilt arbejde normalt bliver imødekommet, også i de tilfælde, hvor ansøgningerne bliver indgivet for sent, altså efter at 4-ugers fristen er udløbet. Det er ikke rigtigt.

Efter lovens § 2, stk. 4, 1. punktum, som ikke ændres ved lovforslaget, kan tilladelse til overførsel til civil værnepligt kun gives, når særlige omstændigheder taler for det; det er altså en restriktiv ordlyd, og det er praksis også. Det være kun sagt, fordi bemærkningerne ellers kunne opfattes anderledes.

Men som sagt, regeringen anbefaler som tidligere, at man stemmer imod dette lovforslag fra hr. Thoft og hr. Albrechtsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 73 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 65 (KF, V, CD, FP, KRF og Steenholdt (Grøn.)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. (Vandmiljøhandlingsplanen).

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 20/5 87. Første behandling 22/5 87. Betænkning 27/5 87. Anden behandling 2/6 87).

Der var ikke stillet ændringsforlag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Poul Schlüter):

Grundlaget for det lovforslag, der nu er til behandling, er jo regeringens handlingsplan mod forureningen af det danske vandmiljø med næringsalte.

Handlingsplanens indhold er kendt, men tillad mig alligevel at fremføre to citater fra handlingsplanen. Der står: »De nødvendige regler om obligatorisk gødningsplanlægning fastsættes af landbrugsministeren efter aftale med miljøministeren.«

Og senere hedder det så: »De nødvendige regler om grønne marker fastsættes af landbrugsministeren efter aftale med miljøministeren.«

Med hensyn til ressortspørgsmålet var regeringens udspil altså ganske klart. Det lovforslag, som miljøministeren fremsatte den 20. maj om opfølgning af handlingsplanen, indeholdt derfor heller ingen bemyndigelsesbestemmelser på disse områder til miljøministeren.

Kompetencen med hensyn til udstedelse af regler vedrørende grønne marker og gødnings- og sædskifteplaner skulle ligge hos landbrugsministeren. Dette var og er stadig regeringens opfattelse.

Imidlertid anmodede så miljø- og planlægningsudvalget i slutningen af maj miljøministeren om at yde teknisk bistand – som det jo så ofte sker – til udformningen af lovgiver, der ville overlade det til miljøministeren, dog efter forhandling med landbrugsministeren, at udstede regler for grønne marker og gødnings- og sædskifteplaner.

Situationen er derfor, at regeringen ønsker at overlade det til landbrugsministeren at udstede reglerne på disse to områder, mens et flertal i Tinget ved andenbehandlingen gik ind for, at denne kompetence i stedet skulle gives til miljøministeren.

Grundlovens § 14, 2. punktum, har taget højde for en sådan situation. Heri siges det, at kongen bestemmer ministrenes antal og forretningernes fordeling mellem dem. Nu er det ganske vist ikke første gang, vi har lejlighed til at beskæftige os med rækkevidden af grundlovens § 14, 2. punktum, men alligevel kan det forekomme at være på sin plads, at jeg gør en enkelt bemærkning om den juridiske teori på dette område.

Professor Poul Andersen anfører i sin »Dansk Statsforfatningsret«, side 162: »Det er udelukket, at en lov, bindende for kongen, fastsætter antallet af ministre eller giver reg-